

Методи формування сучасної політики ресурсозбереження

Н.О. Кондратенко, д.е.н., О.Р. Сурменелян

*Харківська національна академія міського господарства
61002, Україна, м. Харків, вул. Революції, 12*

Методи формування сучасної ресурсозберігаючої політики реалізуються через організаційно-технічні заходи, наприклад, щодо заміни фізично або морально застарілих технологій, устаткування, організаційних проектів, економічних та інших методів менеджменту.

На основі виявлення факторів впливу, їхньої систематизації, узагальнення, якісної й кількісної оцінки можна застосовувати відповідні методи формування сучасної політики ресурсозбереження. При цьому необхідно розрізнити рівні управління цим процесом (рис.1.).

Державний підхід передбачає орієнтацію ресурсозбереження на комплексне використання економічних ресурсів. Саме державні методи регулювання здатні забезпечити економію ресурсів за умови формування відповідного рівня моральної й матеріальної зацікавленості працівників, підвищення їхньої відповідальності за результати своєї праці. У процесі послідовної й комплексної реалізації організаційних, економічних і технічних заходів, спрямованих на економію й раціональне використання економічних ресурсів, досягається економічний ефект, що дає змогу встановлювати конкурентоспроможну ціну й досягати конкурентних переваг на цій основі.

Розробка наукових основ формування ресурсозберігаючої політики і механізму її реалізації є об'єктивною необхідністю, обумовленою вимогами, що пред'являються до реформування управління ресурсозбереження в народному господарстві в сучасних умовах. Державний напрям формування ресурсозберігаючої політики орієнтує на ідеологію управління процесом ресурсозбереження, перетворення існуючих виробничих відносин у сфері ресурсозбереження і створення умов для розвитку процесу ресурсозбереження.

Першим кроком у напрямку поступового запровадження ресурсозберігаючої політики, формування стимулів і механізмів ресурсозберігаючої моделі розвитку є аналіз існуючого державного регулювання ресурсозбереженням на основі нормативно-правової законодавчої бази.

Рис. 1. Методи формування сучасної політики ресурсозбереження

При цьому для досягнення самоорганізації ресурсозбереження на регіональному рівні необхідно зробити кроки в напрямі інституціоналізації партнерських відносин між суб'єктами господарювання, зокрема: чіткого визначення для сторін партнерства спільних цілей, виходячи з регіонального інтересу; забезпечення рівноправних взаємовідносин між сторонами партнерства; об'єднання внесків для досягнення спільних цілей партнерів суб'єктів господарювання; чітку фіксацію в офіційних документах (угодах, контрактах та ін.) взаємовідносин сторін; визначення умов розподілу видатків та ризиків, а також використання отриманих результатів сторонами

партнерства; забезпечення умов вільного представлення у партнерських утвореннях як регіональних владних структур, так й корпоративних та приватних суб'єктів економічної діяльності. Щодо забезпечення цілеспрямованості управлінських дій пропонується комплекс стимулів і механізмів розвитку ресурсозберігаючої діяльності. Для цього розроблено ієрархічну схему управління інноваційною ресурсозберігаючої політикою, в якій виділено рівень координації відповідних програм у мережі регіональних центрів ресурсозбереження.